

Î N C H E I E R E

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
 al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,
 Judecători

Svetlana Filincova,
 Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cabinetului Avocatului „Ion Volcovschi”,

în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Cabinetului Avocatului „Ion Volcovschi” împotriva „AUGUR-PERLA” SA privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională a „AUGUR- PERLA” SA împotriva Cabinetului Avocatului „Ion Volcovschi” privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Cabinetului Avocatului „Ion Volcovschi” și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 05 mai 2017,

c o n s t a t ă :

La 11 octombrie 2016, Cabinetul Avocatului „Ion Volcovschi” a depus cerere de chemare în judecată împotriva „AUGUR-PERLA” SA prin care a solicitat suma datoriei în mărime de 71 025 de lei, taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii în mărime de 2665,50 de lei, suma dobânzii de întârziere în mărime de 3 817,83 lei, cât și încasarea cheltuielilor legate de examinarea acțiunii în mărime de 251,35 lei pentru multiplicarea copiilor de pe acte, scrisori, taxa de stat, dobânda și scrisori adresate prin poștă pârâtei.

În motivarea acțiunii a invocat că, potrivit contractului nr.10 din 15 mai 2014, încheiat între Cabinetul Avocatului „Ion Volcovschi” și „AUGUR- PERLA” SA, privind acordarea asistentei juridice la necesitate și conform facturilor fiscale, începând cu 15 mai 2014 până la 02 septembrie 2016, pârâtului i-au fost prestate servicii juridice. Potrivit prevederilor pct. 2.1 din contract, pârâtul urma să achite lunar suma de 1000 lei la contul reclamantului, ceia ce a fost la fel efectuat doar parțial, conform facturilor seria WA0669105 din 01 iulie 2014, WA0669114 din 31 iulie 2014, seria WA0669121 din 31 august 2014 și PA 0805706 din 31 septembrie 2014.

Potrivit restanțelor pentru perioada de la 01 octombrie 2014 până la data de 01 septembrie 2016, datoria se estimează în mărime de 23000 lei. Totodată suplimentar, pe parcursul perioadelor de acordare a serviciilor juridice, pârâtei i-au fost acordate servicii juridice pentru alte acțiuni în instanțele de judecată, stabilite conform actului de verificare, care la fel a fost stabilită restanță în mărime de 65850 lei. Conform somației adresate pârâtei din 13 septembrie 2016 și recepționată la 15 septembrie 2016, a fost adus la cunoștință faptul că, contractul de asistență juridică a încetat de drept în legătură cu faptul survenirii consecințelor

prevăzute de pct. 3.1 și pct. 3.6 care prevede, că „prezentul contract este titlul executoriu cu privire la sumele datorate de către client cu titlul de onorariu și cheltuieli aferente,, iar potrivit pct. 3.6 - „neplata onorariului în quantumul și la termenele fixate potrivit pct. 2 din contract, precum și neachitarea contravalorii cheltuielilor efectuate, dau dreptul avocatului să procedeze la rezilierea de plin drept al prezentului contract, tară nici o altă formalitate și tară o altă procedură judiciară sau extrajudiciară” și achitarea serviciilor contractate, în perioadă de 7 zile calendaristice prin transferarea mijloacelor bănești pe contul de virament al cabinetului avocatului, însă notificarea a fost lăsată fără atenție.

Referitor la dobânda de întârziere a explicat că, se aplică conform normelor materiale pentru neîndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor prin ce urmează de aplicat prevederile art. 619 al Codului civil. Astfel, calculul îl estimează în temeiul statisticii privind ratele de dobândă la instrumentele de reglementare monetară a BNM, pentru anul 2016 după cum urmează, din suma de 71025 lei x (12% rata medie BNM) = 8523 lei + (9% rata art. 619 al Codului civil) = 9290,07 lei : 365 zile = 25,45 lei (pentru o zi) x 150 zile (restante pe perioada din 22 septembrie 2016 - 22 februarie 2016) = 3817,83 lei.

La 18 noiembrie 2016, „AUGUR-PERLA” SA a depus cerere reconvențională către Cabinetul Avocatului „Ion Volcovschi”, în care a solicitat încasarea datoriei în mărime 88603,97 de lei și cheltuielile de judecată 2621 de lei.

În motivarea cererii reconvenționale „AUGUR-PERLA” SA a indicat că, potrivit acordului verbal stabilit cu Cabinetul Avocatului „Ion Volcovschi” la începutul lunii iulie 2014, i-a vândut prin metoda de aprovizionare cu combustibil beneficiarului Cabinetul Avocatului „Ion Volcovschi”, iar ultimul urma să achite costul acestuia.

„AUGUR-PERLA” SA a explicat că, are încheiat cu ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL un contract conform căruia beneficiază de posibilitatea achiziționării combustibilului în asortiment la preț corporativ, mult mai mic ca cel afișat la panourile de la stațiile de alimentare, cunoscând acest lucru pârâtul a intervenit cu solicitarea către reclamant să îi vândă combustibil prin intermediul unui card de alimentare, astfel, în perioada 04 iulie 2014 - 30 august 2016, Cabinetul Avocatului „Ion Volcovschi”, în persoana avocatului Ion Volcovschi, folosind card-ul de alimentare cu combustibil nr. 111 230 0085, prin intermediul căruia și-a alimentat autoturismul „Dacia Logan”, cu benzină în sumă totală de 88603,97 lei, pe care până în prezent nu a achitat-o.

A concretizat că, suma respectivă este confirmată prin descifrările eliberate de ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL, unde sunt indicate exhaustiv volumul alimentat, prețul per litru, data și ora alimentării, astfel, între părțile a apărut raportul juridic de vânzare-cumpărare, cu toate că nu a fost semnat un contract în scris. Mai mult ca atât, alimentându-și autoturismul prin intermediul card-ului nr. 111 230 0085, denotă faptul că pârâtul a acceptat condițiile acordului, prețului combustibilului și a asumat obligația de a achita costul acestuia.

A mai susținut „AUGUR-PERLA” SA că, deoarece pârâtul nu a achitat prețul combustibilului achiziționat, la 24 octombrie 2016, a fost expediată în adresa pârâtului o somație cu pretențiile sale și solicitarea de a se prezenta în termen de 5 zile la sediul „AUGUR-PERLA” SA, pentru a negocia soluționarea pricinii pe cale extrajudiciară, somația menționată a fost recepționată de Cabinetul Avocatului „Ion Volcovschi” la 02 noiembrie 2016. Prin aceeași somație i s-a solicitat reclamantului achitarea sumei de 88603,97 lei care constituie costul

combustibilului achiziționat de Cabinetul Avocatului „Ion Volcovschi” de la „AUGUR-PERLA” SA în termen de 7 zile din data recepționării somației, însă până în prezent datoria nu a fost achitată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 05 mai 2017, acțiunea inițială a fost respinsă, iar cererea reconvențională admisă, fiind încasat din contul Cabinetului Avocatului „Ion Volcovschi” în beneficiul „AUGUR-PERLA” SA cu titlu de datorie suma de 88 603,97 de lei și suma de 2621 de lei cu titlu de taxa de stat achitată la depunerea acțiunii reconvenționale.

În motivarea soluției sale, prima instanță a menționat că, nu a fost probat prin probe pertinente și concludente faptul acordării de fapt „AUGUR-PERLA” SA a serviciilor juridice de către avocatul Ion Volcovschi, iar actul de verificare a decontărilor bilaterale între părți, de vreme ce acesta este semnat doar de reclamant, mai mult ca atât, soldul indicat de reclamant în actul respectiv care se pretinde a nu fi achitat de pârât, nu pot fi reținute ca probe.

Totodată, instanța de fond a reținut că, între părțile în litigiu Cabinetul Avocatului „Ion Volcovschi” și „AUGUR-PERLA” SA a avut loc o înțelegere verbală cu privire la alimentarea automobilului de care se folosea Ion Volcovschi prin intermediul unui card, fapt confirmat prin descifrările ÎCS „BEMOL RETAIL” SRL, anexate la materialele dosarului, iar afirmația reclamantului precum că automobilul a fost de fapt în posesia cabinetului avocatului și nu a sa personală, instanța le-a catalogat drept declarative din motiv că, contractul de vânzare-cumpărare în rate nr. 01 din 05 iulie 2014 cât și contractul de comodat nr. 01 din 05 iulie 2014 au fost încheiate între S.R.L. „R&A-Service” și persoana fizică Ion Volcovschi.

La fel, instanța a considerat declarative și afirmațiile reclamantului, precum că a alimentat automobilul conform pct. 2.3 din contractul de asistență juridică a persoanelor juridice nr. 10 din 15 mai 2014, or, în acest sens nu au fost prezentate probe, ce ar confirma deplasarea nemijlocită al avocatului Ion Volcovschi cu automobilul său, în legătură, cu examinarea cauzelor, reprezentarea intereselor „AUGUR-PERLA” SA în instituțiile corespunzătoare/necesare, executarea contractului de asigurarea asistenței juridice, ceea ce denotă evident în consecință că cheltuielile de transport în suma totală de 88603,97 de lei conform descifrărilor nu au fost justificate de reclamant prin careva acte confirmative, ceea ce ține de consumul combustibilului, de cazare, diurnă.

Referitor la pretinsa achitare a sumei de 1000 lei lunar de către „AUGUR-PERLA” SA reclamantului pentru prestarea serviciilor juridice, în acest sens, prima instanță a reținut că, deși, pct.2.1 al contractului de asistență juridică a persoanelor juridice nr. 10 din 15 mai 2014 prevede că, onorariul convenit este în cuantumul de 1000 lei în fiecare lună, realizat prin transfer și/sau prin bon de plată, la materialele cauzei fiind anexate facturile fiscale, conform cărora pentru asistență juridică conform contractului sus-numit „AUGUR-PERLA” SA urma să achite Cabinetului Avocatului „Ion Volcovschi” suma de 1000 lei, în acest sens instanța de fond a menționat că, nu este clară poziția reclamantului care a pretins prestarea serviciilor juridice „AUGUR-PERLA” SA, fiind avocat, nu a solicitat achitarea pretinselor servicii la finele fiecărui luni prestate, de vreme ce inițial, după întocmirea contractului de asistență juridică a persoanelor juridice nr. 10 din 15 mai 2014, a întocmit facturi fiscale în baza pct.2.1 din contract, în fiecare lună timp de 4 luni, ca ulterior să întocmească factura fiscală nr. WB nr.3726997 tocmai la 02 septembrie 2016, adică după 23 luni, or Cabinetul Avocatului „Ion Volcovschi”

nu a solicitat „AUGUR-PERLA” SA achitarea lunară pentru asistență juridică conform contractului nominalizat.

Totodată, din materialele cauzei instanța a concluzionat că, după 31 septembrie 2014 serviciile Cabinetului Avocatului „Ion Volcovschi” erau prestate în baza mandatului avocatului și facturilor înaintate de acesta, în vederea achitărilor pentru serviciile sale în baza mandatului de avocat, astfel apreciind critic afirmațiile reclamantului privind nerespectarea de către „AUGUR-PERLA” SA a clauzelor contractuale, or, însuși reclamantul nu a înaintat pârâtei facturi fiscale în vederea achitării pretinselor servicii, sau, în cazul dat, ne înaintarea facturilor respective denotă că, după data de 31 septembrie 2014 avocatul nu a prestat careva servicii de asistență juridică conform pct. 2.1 din contractul nr. 10 din 15 mai 2014 persoanei juridice „AUGUR-PERLA” SA.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, a fost respins apelul declarat de Cabinetului Avocatului „Ion Volcovschi” și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 05 mai 2017.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, din materialele cauzei nu poate fi constatat izvorul apariției pretenției în mărime de 71025 de lei, deoarece această sumă nu a fost în nici o măsură explicată, descrisă și descifrată din ce plăți concrete aceasta se compune, nefiind prezentate acte de primire-predare a serviciilor sau acte reciproce de verificare. Quantumul pretențiilor înaintate de Cabinetul Avocatului „Ion Volcovschi” este compus din sumele indicate doar în facturile fiscale, lipsind alte probe despre prestarea serviciilor.

Instanța de apel nu a reținut în calitate de probă pertinentă factura WB nr. 3726997 din 02 septembrie 2016 deoarece Cabinetul Avocatului „Ion Volcovschi” nu a demonstrat executarea și prestarea reală a serviciilor, nefiind întocmit și prezentat actul corespunzător de primire-predare a serviciilor. La fel, nu s-a acceptat în calitate de probă pertinentă nici actul de verificare a decontărilor reciproce între părți din motiv că acesta a fost semnat exclusiv de Cabinetul Avocatului „Ion Volcovschi”.

Subsecvent, instanța de apel a indicat faptul că, toate serviciile prestate de către avocat ulterior datei de 30 septembrie 2014, nu s-au bazat pe prevederile contractului menționat, acestea fiind negociate pentru fiecare caz în parte. Aceste circumstanțe au fost probate însuși de avocat prin mandatele avocațiale și facturile fiscale anexate la materialele cauzei, însă, simpla eliberare a facturilor și mandatelor nu demonstrează prestarea nemijlocită a serviciilor, în sensul dat de avocat nefiind prezentate probe cum ar fi rezultatele procedurilor judiciare, acte sau procese-verbale de primire-predare a serviciilor îndeplinite, act de decontare și verificare reciprocă, semnate de ambele părți.

Cu referire la acțiunea reconvențională, instanța de apel a reținut în special faptul că, ambele părți au confirmat că, card-ul a fost transmis pentru a fi utilizat în acțiunile judiciare de reprezentare a intereselor societății de către avocat, astfel invocarea situației de utilizare a automobilului nu de către Cabinetul Avocatului „Ion Volcovschi” ci de persoană fizică nu este relevant situației, deoarece card-ul a fost transmis în folosința Cabinetului Avocatului care și poartă răspundere pentru modul și felul de utilizare a acestuia.

Totodată, instanța de apel a accentuat poziția contradictorie a avocatului care a declarat că, mijlocul de transport a fost utilizat de el ca persoană fizică, dar concomitent pretinzând că, combustibilul a fost utilizat pentru prestarea serviciilor juridice, de reprezentare a societății. Or, în cazul în care combustibilul a fost

utilizat real pentru asemenea situații, avocatul urma să prezinte probe pertinente în acest sens.

La 14 februarie 2018 (prin oficiul poștal), Cabinetul Avocatului „Ion Volcovschi” a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea inițială și să fie respinsă acțiunea reconvențională.

În motivarea recursului declarat, Cabinetul Avocatului „Ion Volcovschi” a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului. Totodată, a susținut că pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei și instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces.

La 24 mai 2018, „AUGUR-PERLA” SA prin intermediul avocatului Tighinean Sorin a depus o referință prin care a menționat că recursul urmează a fi declarat inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Cabinetul Avocatului „Ion Volcovschi”, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Cabinetul Avocatului „Ion Volcovschi”, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsite de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de

instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Cabinetul Avocatului „Ion Volcovschi”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Cabinetul Avocatului „Ion Volcovschi”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu